21/02/2024

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος: Αν υπομείνει η ψυχή και δε χαυνωθεί, αρχίζει λίγο λίγο να ενισχύεται και να δυναμώνει και να κερδίζει τη νίκη

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

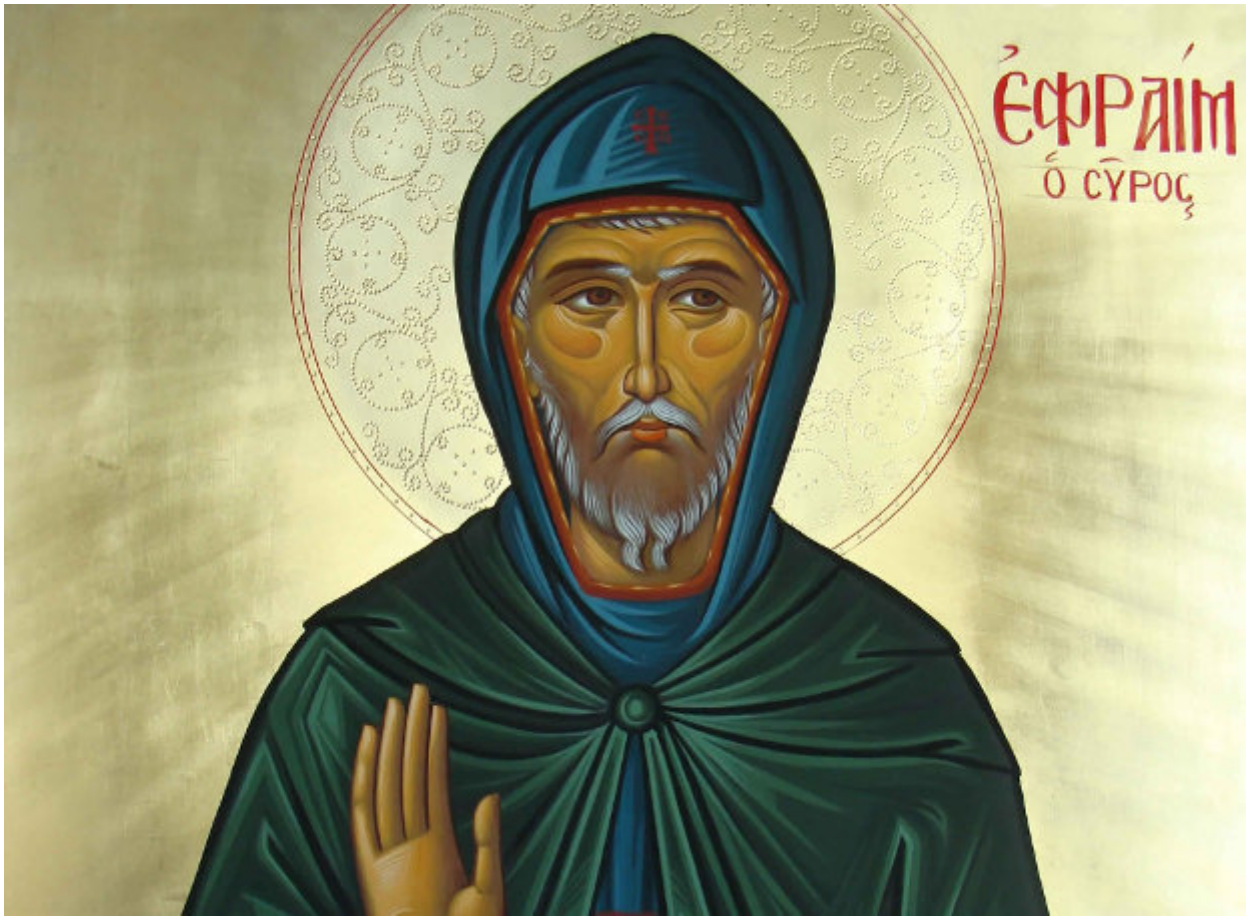

Οσίου Εφραίμ του Σύρου

Για το να συναναστρέφονται μεταξύ τους οι αδελφοί με ομόνοια και αγάπη

Συνέχεια από εδώ: http://www.pemptousia.gr/?p=363602

Αν όμως λες γι' αυτά που φαίνονται, «Δεν πορνεύω, δε μοιχεύω, δεν είμαι φιλάργυρος, άρα είμαι δίκαιος», έχεις πλανηθεί σ' αυτό, με το να νομίσεις ότι τα έκανες όλα.

Δεν υπάρχουν λοιπόν μόνο τρία είδη της αμαρτίας, για τα οποία πρέπει κάποιος να

ασφαλίσει τον εαυτό του, αλλά υπάρχουν μύρια.

Διότι πες μου· η αφοβία*, η τύφλωση, η απιστία, το μίσος, ο φθόνος, η δολιότητα, η υποκρισία, από που είναι;

Δεν πρέπει να κάνεις πάλη εναντίον τους, σ’ αυτά που είναι κρυφά και στους λογισμούς;

Διότι όπως, όταν υπάρχει ληστής μέσα στη σκηνή, σε πιέζει λοιπόν και δε σε αφήνει να είσαι ξένοιαστος· αρχίζεις μάλιστα και συ να του επιτίθεσαι και στη συνέχεια τον χτυπάς· προσπαθεί όμως και αυτός να σε χτυπήσει· έτσι και η ψυχή πρέπει να επιτίθεται και να χτυπά και να αντιδρά.

Δέχεται τραύματα και τα ανταποδίδει· δέχεται χτυπήματα και ανταποδίδει τα χτυπήματα. Στη συνέχεια η προαίρεση, με το να πολεμά και να δοκιμάζει πόνο και θλίψη, αρχίζει να εξασθενίζει, και η ψυχή αρχίζει να γίνεται με πολλή κόπο ανώτερη. Πέφτει, σηκώνεται. Κτίζει ο Σατανάς εναντίον της ψυχής, αλλά και η ψυχή γκρεμίζει το κτίσμα του.

Επίσης συμβαίνει ότι η αμαρτία νικά την ψυχή σε δέκα και σε είκοσι αγώνες, και την ρίχνει κάτω· το ίδιο και η ψυχή με τον καιρό με μια ενέργειά της νικά την αμαρτία.

Επίσης, αν υπομείνει η ψυχή και δε χαυνωθεί, αρχίζει λίγο λίγο να ενισχύεται και να δυναμώνει και να κερδίζει τη νίκη εναντίον της αμαρτίας.

Αλλά όμως, αν και η αμαρτία εμφανίζεται και σ’ αυτά ακόμη, όμως δεν καταστρέφει τον άνθρωπο, ωσότου να φτάσει αυτός να γίνει τέλειος άνδρας, στο μέτρο της τελειότητας του αναστήματος του Χριστού, και να νικήσει το θάνατο· διότι έχει γραφεί· «Τελευταίος εχθρός που θα καταργηθεί είναι ο θάνατος».

Και έτσι ο άνθρωπος γίνεται ανώτερος και νικητής του θανάτου. Αν όμως, όπως είπαμε προηγουμένως, λέει κάποιος, «Δεν πορνεύω, δε μοιχεύω, δεν είμαι φιλάργυρος· μου αρκεί»· αυτός σε τρία στοιχεία αγωνίσθηκε, και σε είκοσι απέφυγε τον αγώνα. Η αμαρτία δεν αγωνίσθηκε εναντίον όλης της ψυχής, αλλά απεναντίας αυτός πολλές φορές νικήθηκε.

Πρέπει λοιπόν να αγωνίζεται και να ασκείται η ψυχή σε όλα διότι ο νους, όπως πολλές φορές είπαμε, είναι αντίπαλος και έχει από μέσα του δύναμη να αντιδρά στην αμαρτία, και να εναντιωθεί στους λογισμούς. Αν όμως λες ότι είναι ισχυρότερη η εχθρική δύναμη και βασιλεύει ολοκληρωτικά εναντίον του ανθρώπου, θεωρείς άδικο τον Θεό, που καταδικάζει την ανθρωπότητα.

Γιατί υπάκουσες στο Σατανά κάθε φορά που είναι ισχυρότερος και γίνεται κάποια πιεστική δύναμη, και τον θεώρησες ύπαρξη μεγαλύτερη και ισχυρότερη από την ψυχή, και με προστάζεις να υπακούω σ’ αυτόν; Αυτός που ήταν νέος και έχει πόλεμο, κατηγορείται αυστηρά, διότι νικήθηκε; Αυτό είναι γνώρισμα μεγάλης αδικίας!

Λοιπόν εμείς λέμε ότι ο νους είναι αντίπαλος και ισοδύναμος· και ότι η ψυχή επιζητώντας τον Θεό βρίσκει βοήθεια και ενίσχυση, και αξιώνεται να λάβει ανταμοιβή· διότι η πάλη και ο αγώνας είναι τοποθετημένα για τους ισοδύναμους.

Σ’ αυτόν ανήκει η δόξα και η εξουσία, στους απέραντους αιώνες.

Αμήν.

*. αφοβία: η έλλειψη φόβου Θεού.

Από το βιβλίο «Οσίου Εφραίμ, Έργα, τόμος ε’, των εκδόσεων το Περιβόλι της Παναγίας. Κείμενο, μετάφραση, σχόλια του φιλολόγου Κωνσταντίνου Γ. Φραντζολά.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)